

433 Enefte Beh. af Forfl. til Besl. af Folketh. vedr. Fremgangsm. ved Medl. Edfæstelse. 434

Sextende Møde.

Torsdag den 25de November Kl. 2.

Sekretæren, S. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Formanden (Krabbe): Ved Skrivelse af 24de ds. fra Landstingets Formand er modtaget Forslag til Lov om Forandring i Loven om Børnepligt af 6te Marts 1869 § 6 i den Form, hvori Lovforslaget er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om at forelægge det her. — Forelæggelsen sker herved, og Exemplarer af Forslaget ville blive omdelte.

Ved Skrivelse af samme Dato fra Krigsministeren er modtaget Meddelelse om, hvad der fra Krigsministeriets Side er passeret i Anledning af et Andragende, der i forrige Rigsdagsamling af dette Thing blev henvist til Krigsministeren.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af: Forslag til Beslutning af Folkethinget vedrørende Fremgangsmaaden ved Medlemmers Edfæstelse.

(Forslaget findes i Tillæg A og i Tidenden Sp. 74).

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Forinden jeg gaar over til nærmere at begrunde Forslaget, vil jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger angaaende, hvad der er gaaet forud for dette Forslag. Der stillede sig til Valg paa Langeland en høitaget Webbørg og Videnskabsmænd, der opfyldte Grundlovens Betingelser for sin Kandidatur, og han blev da modtaget paa en Maade — ja, jeg skal ikke nærmere karakterisere den Maade, hvorpaa man søgte at tillægge ham Anskuelse og imødegaa disse, det er den mere politiske Del af Sagen, uagtet det er interessant at lægge Mærke til, at de Religionsmænd, som der optraadte, mente ogsaa i Sandhedens Navn at kunne tillægge Kandidaten de Anskuelse, der af en anden fremragende Ethetiker vare anførte som Citater af fremmede udenlandske Forfattere. Men med Hensyn til, hvad der dog er et

Slags Forspil til, hvad der siden fulgte, nemlig den Religionsfølgelse, der reiste sig, maa det maasse være mig tilladt at sige et Par Ord. Det var ikke blot Præsterne, der vare paa Færde; Præsterne kunne nu engang ikke døie det, at Folkethinget efter sin Art og Oprindelse er bejendelsesløst, at vi ikke her i Thinget staa paa nogen religiøs Grund, end sige paa Folketirkens, men at vi ere et danskt hedenst Hus og ikke Andet.

Formanden (Krabbe): Jeg kan ikke lade dette Udtryk gaa upaataalt. Det er ikke nogen passende Maade at karakterisere Folkethinget paa. Jeg maa forøvrigt henstille til den ærede Taler at begrænse sit Foredrag saaledes, at det holder sig til det, som foreligger i Forslaget. En vis Indledning er naturligvis tilstedelig; jeg har derfor ikke srag fundet Anledning til at afbryde den ærede Taler; men det synes nu efter Indledningens Omfang, at han vil gaa mere bort fra Sagens Gjenstand, end der er heldigt. Det paatalte Udtryk, som gav Anledning til det her fremsatte Par Ord, finder jeg albeles ikke tilstedeligt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Jeg har ifinde at give en kort Indledning, og forsaavidt jeg forstod den høitærede Formand, skulde det ikke være mig negtet. Jeg har Autoritet for det Udtryk, som den ærede Formand negtede mig at bruge. Det er muligt, at den ærede Formand ikke tillader mig at nævne Autoriteten. (Bust: Det er Grundtvig!) Ja, det er Grundtvig, det er rigtigt. Han siger til den danske Rigsdag: Netop som født af Hedningæet, har Du i Danmark Obelsret.

Formanden (Krabbe): Jeg skal ikke indlade mig paa en Tvist om, hvorvidt dette afgiver en Hjemmel for det Udtryk, der er brugt, hvilket isørigt uden Tvivl meget kunde bestrides, men jeg vil blot gjentage min Advarsel imod at bruge det Udtryk, som jeg har gjort Indsigelse imod.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Derimod er det en Selvfølge, at det enkelte Medlem tager til denne Gjerning her, som til enhver anden Gjerning, det Pund, han religiøst eller paa anden Maade raader over til sin